

2008-02-02

Jag läser en bok av Bill Bryson och ojar mig lite smått över varför åsikter alltid ligger smetat på allas identitet. Det är fantastiskt att vi alla tycker mycket och lite om stort och smått, men varför så rumsrent? Varför är alla så anpassade i fällan och tycker precis så som man ska tycka, hur fyrkantigt det än kan bli? Jag tycker liberalister är väldigt irriterande. Ni vet, de som tror att allt ordnar sig, bara man låter marknaden styra. Allt jämnar ut sig genom köp och försäljning. Det är numer ganska trist att ge dem argument som kanske måste tänkas över mer. Det är ju lättare att kalla mig kommunist eller socialist istället för att faktiskt ge problemen en extra tankerunda.

Ett exempel på ett fenomen som jag tycker är olyckligtvis satt under marknadskontroll, är forskningen, produktionen och utskrivningen av antibiotika. Tack vare den fria marknaden så har de länder där sjukvården är kundstyrd medverkat till bildandet av resistenta bakterier som en ren följd av överutnyttjandet av antibiotika. Dessutom finns det numer en väldigt liten kommersiell vilja av läkemedelsföretagen att utveckla nya typer av antibiotika, tack vare att effekten av dessa avtar ganska snabbt, tack vare överutnyttjandet, och därigenom vinsten av ett sådant medel. Det som alltså är bra för mänskligheten, är dåligt för marknaden.

Det som liberalister tycks ha väldigt svårt att förstå, är att marknaden är ointelligent. Det är ett ekologiskt system som måste ha en intelligent styrning.

På nästa hörna finns socialisterna. Hos socialister finns en påklustrad mån om de svaga i samhället. Det är de svaga i samhället som ska premieras och det är genom att hjälpa de svaga som vi får en mänskligare värld. Men, det förutsätter att epitetet Svag-I-Samhället är en viss personlighetstyp. Det är en människa som egentligen inte gör någonting utan sitter hemma, knaprar tabletter och varvar TV:n med filosofiska tankar över en kopp te.

Jag tror den typen av personer är en ganska unik liten skara människor. Jag har sällan mött människor som inte har högre tankar om sig själva än som kroppar på slutförvaring. Alla har en vision, alla har en vilja efter utmaningar. Alla har en förmåga. Men för socialisterna finns inte sådana tankar. De svaga är satta i formalinburkar för att de svaga är värdelösa, enligt socialisterna. Det finns inget mer de kan bidra med. I slutändan är det en vidrig människosyn där det egentligen inte är viktigt att en svag/sjuk/behövande får lämplig hjälp, utan att samhället visar att den hjälper, oavsett om det är lämpligt eller ej. Följden blir att en del av de behövande, skapar en egen "svart" tillvaro, medan en annan del går in i djupet av depression och självförakt.

Det som socialisterna har så svårt att förstå är att hjälp utgår ifrån behovet av hjälp, inte på behovet att hjälpa.

Det finns fler hörnor att betrakta. Nästa blir miljörörelsen. Miljömedvetna är de som vill rädda vår värld. De ser inte bara en fara i alla utsläpp och föroreningar i naturen. De ser också att allt har en grund i den livsföring som är dominerande i den västerländska världen. Att vara miljömedveten innebär därför att vara för en grön alternativ livsstil med värme ur kakelugnar, ekologiskt odlad mat och småskalighet.

Jag känner mig själv väldigt miljömedveten. Och detta bygger jag främst på att jag bor mitt inne i en stad, att jag slutat köra bil och ständigt åker tåg och buss. Nöjd och glad förklarar jag detta inför en grön gatufrälsare (greenpeace var det visst).

Men, näe. Det var inte bra. För, i staden använder kontoren klimatanläggningar. Och dessa slukar enorma

mängder energi. Och så köper jag visst lite Loka Björnbärsvatten då och då. Och det är inte heller bra. Nu är det så att jag inte själv använder klimatanläggning hemma i min lägenhet. Och jag har funderat på att köpa Cola Light istället för vattnet. Men, vänta... Vad är det vi pratar om?

Vi pratar om koldioxid, växthuseffekter och global uppvärmning.

Bill Bryson säger i sin bok "En kortfattad historik över nästan allting" att det finns 20000 gånger mer kol bundet i marken, än den som finns i luften. Dessutom producerar naturen självt 30 gånger mer koldioxid än människan. Det som vi producerar i form av koldioxid är alltså en jämförelsevis ganska liten del. Kan det vara så att vi, genom att binda olika mycket kol i marken, skulle kunna reglera vårt eget klimat? Skulle vi, med hjälp av alger och bakterier kunna bestämma oss för ett mer fast klimat med en lagom PPM grad av , låt oss säga 300?

Den typen av frågor gillas inte av miljörörelsen. För det får oss att undvika den viktiga punkten för miljörörelsen: Vår levnadsstil.

Samma attityd kom fram när Etanol blev ett alltmer diskuterat bränsle som alternativ till bensin. Etanol, importerat ifrån Brasilien, blir tack vare den långa transporten lika stor miljöbov som råolja. Sen, att stor del av oljan kanske skulle komma ifrån Venezuela är ovidkommande? Men, vi kanske skulle kunna forska mer i etanolproducerande bakterier och hur vi kan manipulera dem till att producera mer?

Nej, nej och åter nej. Manipulera? Genteknik? Huga.

Det som miljörörelsen har så svårt att förstå är att miljöhänsyn och teknisk utveckling kan gå hand i hand.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf Popeno med Poeter.se id #4033 innehar upphovsrätten